

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพร้อมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผนเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มคณาจารย์ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แบบประเมินความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์ ตามกรอบแนวคิดของ Robert S. Kaplan และ David P. Norton วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบระดับความพร้อมเชิงกลยุทธ์ในภาพรวมและรายมิติ ด้วยสถิติ One-Sample T-Test วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยสถิติ F (One-Way ANOVA) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผนเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า ประการแรก ในภาพรวม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความพร้อมเชิงกลยุทธ์ อยู่ในระดับไม่สูง โดยกลุ่มผู้บริหารมีทัศนคติต่อความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่ตนบริหารอยู่ ระดับมาก ในขณะที่กลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีทัศนคติต่อความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ระดับปานกลาง พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ประการที่สอง ความพร้อมเชิงกลยุทธ์มิติที่ 2 คือ การแปลงยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้เป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีคะแนนสูงสุด ส่วนมิติที่ 4 คือ การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรทุกคนในองค์กรรับผิดชอบงานตามยุทธศาสตร์ มีคะแนนต่ำกว่าทุกมิติ ประการสุดท้าย ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผนเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก และมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

การศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้ แม้ว่าความพร้อมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในภาพรวมจะอยู่ในระดับไม่สูง แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มประชากรที่ศึกษา พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรของตนในขณะที่กลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ ยังมีความเข้าใจหรือให้ความสำคัญกับเรื่องการวางแผนเชิงกลยุทธ์ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ การสร้างแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ความสำคัญต่อกลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่น้อยมาก ด้วยเหตุนี้การจะนำแผนเชิงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญต่อมิติต่าง ๆ และพยายามสื่อสารทำความเข้าใจกับกลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ ให้มีความเข้าใจ มีความรู้สึก และมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ไปในทิศทางเดียวกัน

This study aimed at evaluating the strategic readiness of Chiang Mai University and exploring the relationship between strategic readiness and successful implementation of the strategic plans of the university. The population of the study comprised of three different groups; the administrators, the faculty staff, and the administrative personnel. The concept of the Strategy-Focused Organization proposed by Robert S. Kaplan and David P. Norton was used as a conceptual framework of the study. Descriptive statistics such as percentage distribution, the means and standard deviations was used to describe the data. Inferential statistics was employed to test hypotheses. These included the One-Sample T-Test, One-Way ANOVA and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient.

The results of the study were as follows: Firstly, even though the administrators believed that Chiang Mai University had high strategic readiness, the faculty staff and the administrative personnel did not share the same view. The difference in the mean score was statistically significant at 0.05 level. Secondly, while an application of the second dimension or translating strategy into operational terms received the highest score, the fourth dimension or motivating to make strategy everyone's job received the lowest score. Finally, there was a strong positive relationship between the strategic readiness and the successful implementation of the university's strategic plans at the 0.05 level of significance.

The recommendations of this study are that even though Chiang Mai University's strategic readiness may not be as high as it should be, there is still room for improvement. The faculty staff and the administrative personnel should, therefore, be motivated to actively participate in the development of the organizational strategic readiness. The university should also give emphasis on every dimension of the strategic readiness concept to make Chiang Mai University become a strategy-focused organization. At the same time, every unit within the university should be aligned with the overall strategy of the university in order that the whole organization will move in the same direction and toward the same goal.